

Sygn. akt V CNP 37/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi M. B.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Rejonowego w B.
z dnia 2 marca 2018 r., sygn. akt I C (...)
w sprawie M. B.
przeciwko Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Rejonowego w D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 24 listopada 2020 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M. B. wniósł osobiście do Sądu Najwyższego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w B., wydanego w sprawie o sygn. akt I C (...).

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wprowadzenie przymusu adwokacko - radcowskiego podyktowane zostało specjalistycznym i sformalizowanym postępowaniem przed Sądem Najwyższym jako sądem prawa. Niezachowanie tego wymogu czynności procesowych, polegające na osobistym sporządzeniu skargi o stwierdzenie niezgodności

z prawem prawomocnego orzeczenia przez stronę, nie może być sanowane. Niedopuszczalne jest zatem przeprowadzania w tym zakresie postępowania naprawczego.

Nieusuwalna wada skargi wniesionej do Sądu Najwyższego przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością jej odrzucenia wprost na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia z dnia 16 stycznia 2009 r., sygn. akt V CZ 87/08, z dnia 8 października 2014 r., sygn. akt II CZ 53/14, z dnia 10 marca 2016 r., sygn. akt III CZ 7/16, z dnia 4 września 2017 r., sygn. akt IV CNP 29/17 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

jw